

University of Groningen

The story of the delinquent Asperger

Tjeerdema, Hilde

IMPORTANT NOTE: You are advised to consult the publisher's version (publisher's PDF) if you wish to cite from it. Please check the document version below.

Document Version

Publisher's PDF, also known as Version of record

Publication date:

2017

[Link to publication in University of Groningen/UMCG research database](#)

Citation for published version (APA):

Tjeerdema, H. (2017). *The story of the delinquent Asperger: On connecting autistic conditions to delinquency*. Rijksuniversiteit Groningen.

Copyright

Other than for strictly personal use, it is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

The publication may also be distributed here under the terms of Article 25fa of the Dutch Copyright Act, indicated by the "Taverne" license. More information can be found on the University of Groningen website: <https://www.rug.nl/library/open-access/self-archiving-pure/taverne-amendment>.

Take-down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Downloaded from the University of Groningen/UMCG research database (Pure): <http://www.rug.nl/research/portal>. For technical reasons the number of authors shown on this cover page is limited to 10 maximum.

Stellingen

Behorend bij het proefschrift van Hilde Tjeerdema

The story of the delinquent Asperger. On connecting autistic conditions to delinquency

1. De vraag of er altijd al een verband is geweest tussen het Syndroom van Asperger en delinquentie veronderstelt ten onrechte dat het 'Syndroom van Asperger' staat voor een vaststaand type mens met een vaststaand type delinquent gedrag (hoofdstuk 1).
2. In de forensische psychiatrie hoort het opstellen van voorbeeldportretten bij de heuristiek van het ontdekken (hoofdstuk 2).
3. De term 'doorwerking' creëert laveerruimte in de passage van de forensische psychiatrie naar het recht omdat deze vaag en flexibel genoeg is om een causaliteitsuitspraak te omzeilen, maar tegelijk specifiek genoeg is om elkaar te begrijpen (hoofdstuk 3).
4. De eerste rapporten van het Pieter Baan Centrum met daarin diagnoses op het autistische spectrum tonen onwennigheid met het deductief-nomologische verklaringsmodel (hoofdstuk 4).
5. Bij een verschuiving in type verklarende modellen, krijgen experts eerder meer dan minder ruimte voor verschillende soorten redeneringen (hoofdstuk 4).
6. Overtuigende pro Justitia rapportages laten zich lezen als goede detectives (hoofdstuk 5).
7. Het is een systeemfout in onze geestelijke gezondheidszorg dat een psychiatrisch ziekte-label voorwaardelijk is voor hulp.
8. Sinds de KNMI voor het afgeven van een weeralarm kleurcodes gebruikt, is het aantal mensen met angst voor het weer (caelumphobia) sterk toegenomen.

